

[Melchior]

holdning, der gives udtryk for af det mindretal, som venstre danner i denne forbindelse. Ikke desto mindre kan vi ikke indtage samme holdning. Vi har i og for sig den samme mening, at man måske kunne undvære ligestillingsrådets permanentgørelse. På den anden side sker der ikke noget galt ved, at man alligevel institutionerer ligestillingsrådet fast, idet det jo til enhver tid står ministeren eller medlemmerne af dette ting frit for, når den tid måtte komme – og gid den snart må komme – da et sådant råd måtte være overflødigt, at fremsætte forslag om dets bortfald. Derfor kan vi uden betænkelighed stemme for, at ligestillingsrådet bliver en permanent institution.

Sammenlagt synes jeg, det er et fremskridt af sund og sober art, og jeg kan ikke tilslutte mig de aviser, der har forsøgt at bagatellisere det miniforlig, der her er bragt i land af arbejdsministeren. Jeg synes, det er værd at hæfte sig ved, at det på et område, der har praktisk betydning for nok så mange mennesker i dette land og for deres hverdag, er lykkedes på ganske få måneder at komme til en god forståelse, og der skal ikke hoveres på nogen måde over, at arbejdsministeren har trukket et af sine egne forslag i den samlede bukete tilbage. Der er fra arbejdsministerens side vist hensyntagen og forståelse på en lang række punkter, og de betækningsbidrag, han har kunnet medvirke med – udvalget skal sikkert også have sin del af æren for at have fremkaldt disse udtalelser – har bidraget til at klargøre loven, at gøre den lettere at administrere. Disse betækningsbidrag sikrer, at loven kan administreres i den ånd, den er tænkt og skrevet i.

Der skal fra CD ikke siges yderligere vedrørende de næste lovforslag, blot frembæres en gratulation både til ministeren og til folketinget for, at den sag i hvert fald foreløbig er lykkeligt afsluttet.

Ole Henriksen (SF):

De tre lovforslag, vi nu skal andenbehandle, drejer sig jo om ligebehandling af mænd og kvinder på forskellige områder. Der er i tidens løb og navnlig efter forslagernes fremkomst sagt mange pæne ting omkring ligebehandling, men debatten, der har været ført i offentligheden – også blandt politikere selvfølgelig, da de er offentlige personer – har

også været omgærdet af en hel masse hykleri med hensyn til denne ligestilling. Jeg synes, det er nødvendigt at gøre opmærksom på, at vi i socialistisk folkeparti ikke umiddelbart kan godtage, at man taler om ligestilling mellem mænd og kvinder uden at sige klart, hvor det er, der er uligheder, og hvem der ligger i den skæve ende af uligheden. Det er værd at slå fast, at det er kvinderne, som efter vores opfattelse har et handicap eller flere handicap i forhold på arbejdsmarkedet og andre steder i samfundet, og at det vil være nødvendigt at lave positive særforanstaltninger for i løbet af en årrække at få kvinderne bragt ind i forhold, som ligestiller dem med mændene. Derfor har vi også foreslået en lang række ændringer i lovforslag nr. L 148, som indebærer, at vi ikke får bekræftet status quo, forholdene, som de er i samfundet i dag mellem mænd og kvinder, men får lavet positive særforanstaltninger for kvinder, som gør, at de løftes op til en reel ligestilling med mændene.

Vi mener f. eks., at i arbejdslivet er det nødvendigt, at det ikke er den pågældende kvinde, som skal bevise, at der foregår en faktisk diskrimination ved en afskedigelse eller en forbigåelse ved en forfremmelse, men at det skal være arbejdsgiveren, som skal føre bevis for, at han ikke har forbigået en kvinde på grund af kønnet. Vi synes, det er meget væsentligt i denne sammenhæng, at man får vendt denne bevisbyrde om til at blive arbejdsgiverens og ikke den pågældende kvindes.

Vi vil selvfølgelig anbefale vores ændringsforslag til lovforslag nr. L 148 og ellers sige, at vi vil stemme imod de af fremskridtspartiet stillede ændringsforslag. Vi ser gerne, at det konservative forslag bliver vedtaget, bare ikke i forbindelse med denne lovgivning. Et sådant forslag, som har skattemæssige konsekvenser, er selvfølgelig noget, der hører hjemme i en skattelovgivning. Jeg skal bare her erklære, at det er også vores politik, at der skal være ligestilling på dette område, men vi henviser det venligst til skattelovgivningen.

Om lovforslag nr. L 146 kan jeg bare sige, at SF støtter dette ved tredje behandling.

Til sidst skal jeg sige om lovforslag nr. L 149, som socialistisk folkeparti opretholder i sin oprindelige form, som det er fremsat af ministeren, at vi synes, der er sket en afgø-